

மழை பெய்து வளம் வந்தால் அதை கடலுக்குள் கொண்டு சேர்ப்பதற்கான வாய்க்காலங்கள் ஊரிலே இருந்தது. எங்கள் ஊர் கிராமக்கோட்டைச் சந்தியில் இருந்த மதவின் கீழாக அந்த வளம் வளவாய்க்கால் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. கனமழை பெய்தால் அந்த வளம் வளவாய்க்காலில் வளம் கரைபுரளும். பலவிதமான பொருட்கள் அந்த வளம் வளத்தில் மிதந்து வரும். கட்டைகள், பெட்டிகள், பாய்கள் என்று ஏகப்பட்ட பொருட்களுடன் சிலவேளைகளில் கோழிகள், பாம்புகளாகக் கட்டை அந்த வளம் வள ஓட்டத்தில் காணலாம். கோட்டைகளில் தண்ணீர் இன்றி வாய்க்கால் காயந்திருக்கும். உடனடிப் போத்தல்துண்டுகள், கற்கள் என்பலகூப்புகள் அங்கே குவிந்திருக்கும்.

வளம் வளவாய்க்காலின் மலே இருந்த சந்தி மதவளை எப்பொழுது பார்த்தாலும் அழுகக்காவே திரியும். எங்கள் ஊர் இளம் காளையர்கள் அதாவது கட்டைக்குள்ளே அடங்காத காளையர்கள் ஒரு காலம் மதித்து வதைத்து மதிலுக்கு முண்டு கொடுத்துக் கொண்டும் மறு காலம் நிலத்தில் ஊன்றியும் ஆட்சி செய்யும் பீடம் அது. காலையில் எட்டில் இருந்து ஒன்பது மணிக் கும், பின்னர் மாலையான்கு மணியில் இருந்து அந்த மதவில் காளையர்களின் அரசு தர்பார் அமரக்களமாக இருக்கும். ஊரில் இருந்து இரண்டு பிரதான பணிகள் பாடசாலைகளே அவர்களது அரசு தர்பாருக்கான காரணிகள்.

காலையில் பாடசாலையை கட்சிபஸ் போனதன் பின்னர் காளையர் கட்டை மதிலுக்காக கிழக்கு நோக்கி சந்தாதோட்டத்திற்கோ, அல்லது மறேக்கு நோக்கி கட்டை விலுக்கோ நகரும். சந்தாதோட்டமும், கட்டை விலும் கள்ளுக்குப் பரேபோன எங்கள் ஊர் கிராமங்கள்.

மாலையான்கு மணிக் கும் மதவில் களை கட்டை காளையர்களின் தர்பார் அவர்களின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப காலநேரத்தை மூடிவைத்து கொள்ளும். கருத்துக்களில் உடன்பாடு ஏற்படாமல் அவர்களுக்கு வாக்குவாதங்களுடன் சிலவேளைகளில் அடித்திகளும் அங்கே இடம் பெறுவதும் உண்டு. என்னதான் வாக்குவாதங்களும், கலைப்புகளும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டாலும் அடுத்த நாள் காலையில் எதுவுமே நடக்காத மாதிரி ஒற்றுமையாகவும் சந்தோசமாகவும் மதவில் இருந்து கதவைத் துக்க கொண்டு வருபவர்கள். கூபிகாரன் பச்சை மட்டும் மல்ல அவர்கள் சண்டையும் 'விடிஞ்சால் போச்சு' என்பதை அங்கே நான் திரிந்து கொண்ட ஒரு உண்மை.

இந்த காளையர்கள் கட்டைத்தின் மூரட்டுக்காளையதான் கனகலிங்கம். அவன்தான் காளையர்களின் தளபதி. திரும்பும் ஆனவன். மற்றவர்களின் காசில் கூபித்துக்கொண்டும், மனவை சமத்தைப் போட மாமியார் வீட்டில் இருந்து உண்டி நிரப்பிக் கொண்டும் உருண்டு திரண்டு வருபவன். ஊரில் இருப்பவர்கள் இவனிடம் எட்டியே நின்றுருந்தனர். பசுமாடுகள் கட்டை பயம் கொண்டு இவனிடம் இருந்து தள்ளியே நடந்தன. இப்படியானவனிடம் அவள் ஏன் மயங்கினாள் என்பதை இன்றுவரை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

அவள் பெயர் கோகிலா. பத்தாவது பதித்துக் கொண்டிருந்தாள். ஒரு சீ வல் தொழிலாளியின் மகள். அவளது சமீபத்தில் நான் அறிந்தவகையில் பதித்தவர் நாகநீதிமம் மட்டும்தான். அவர், கபொத சதாரணதரத்தில் வற்றிகரமான சித்திகளபைப் பெற்றுவிட்டு சீ வல் தொழிலையே சய்ய ஆரம்பித்தார்.

அன்றைய காலத்தில் கபொத சதாரணதரத்துடனேயே அரச வலைகைகள் சூலபமாக நுளையுது விடலாம். ஆனால் நாகநீதிமமோ தங்கள் குலத் தொழிலையே சய்யுது கொண்டிருந்தார். ஒருநாள் அவரிடமே இதபைப் பற்றிக் கேட்டனே. சிரித்துக் கொண்டே சொன்னார், 'அரச வலை எண்டாலும் சூத்தி நிக் கிறவையெளக்கு கபினிக் குறுகி வளஞ்சூ நிக் கோணும். பள்ளிக் கபிடத திலை நான் இருக்கிற வாங்கிலிலை இருக்கவே சங்கடப்படுறாங்கள். வலை இடத்தில் என்ன மரியாதை தருவாங்கள் என்று யோசிச்சுப் பார்த்தன். குலத் தொழிலுக்கே வந்திட்டன். எனக்கு இது பரவாயில்லை"

அன்று இப்படியான ஒரு நிலமை இருந்தும் தனது மகளை பபிக்க வதைப்பார்க்க கோகிலாவின் தந்தை கனகனுக்கு ஆசை வந்திருக்க வணேட்டும். அல்லது பதித்து சாதிக் வணேட்டும் என்ற எண்ணம் கோகிலாவுக்கு வந்திருக்க வணேட்டும். அவர்களின் அந்த உந்துதல்தான் இன்று கோகிலாவை பத்தாவது வகுப்புவரை கொண்டுவந்து சரேத்திருக்க வணேட்டும். கோகிலாவுடன் இணையுது பாடசாலகைக் குச் சலெல்லமேட்டுக் குபி விரும்பவில்லை என்று நினகைக் கிறனே அவள் தனியாகத் தான் பாடசாலகைக் குச் சலெவாள். அதுவே அவளுக்கு பின்னாளில் தொல்லையாகிப் போனது.

பாடசாலகை கடசைபஸ் போன பின் கபிலுக்குக் கள்ளுக் குபிக் குச் சலெல்லும் காளையர் கபிடத தினரின் கண்களில் கோகிலா அபிக் கபி தனியாகத் தனெபட, காளையர் கபிடம சந்தாததோட்டப் பக்கம் கள்ளுக் குப் போவதை விடுத்து கபிலுக்குப் போவதையே வாபிக் கையாக் கி விட்டது. கோகிலாவை முன்னே விட்டு இவர்கள் பின்னாலையே போவார்கள். அவள் மருண்டு அபிக் கபி திரும்பிப் பார்க்க "அவள் என்னைத் தான் பார்கிறாள்" என்று காளையர்களுக்குள் பிரச்சனையாகிப் போனது. தலைவனுக்குத் தானே பலம் அதிகம். கனகலிங்கத்துடன் பிரச்சனையை வளர்த்துக் கொள்ள மற்றவர்கள் விரும்பவில்லை. ஆளாளுக்கு ஒதுங்கிக் கொண்டார்கள். இப்பொழுது சந்திமதவில் கனகலிங்கமும் அவனது வலது கையான சிவாவும் தான் எஞ்சி இருந்தார்கள்.

கபிலுக்குப் போகும் பாதையிலிருந்து வலது பக்கம் திரும்பும் பாதையில் போனால் பாடசாலையின் பின்புற வாசலால் பாடசாலகைக் குப் போய் விடலாம். ஆனால் கோகிலாவின் பாதை இப்பொழுது மாறிப் போனது. அவள் வலது பக்கம் திரும்பாமல் நரே பாதையால் போனாள். அந்தப் பாதையில் தான் கனகலிங்கம் தனது ஆட்சிக் குள் ஒரு பாழடைந்த வீட்டை வதைத்திருந்தான். அந்த வீட்டின் காவலனாக சிவா இருந்தான்.

பாடசாலகை பதிவடேடில் கோகிலாவின் வரவு குற்றையுது கொண்டு போனது. இதகை பாடசாலகை நிர்வாகம் பரிதாக்கக் கண்டு கொள்ளவில்லை. ஆகவே கனகனுக்கு இந்த விடயத்தகை தரரியப்படுத த ஆட்களில்லை. ஆனாலும் கனகனுக்கு ஒருநாள் எப்படியோ விடயம் தரரிந்து போயிறு. அதன் பிறகு கோகிலாவுக்கு வீட்டு சிறையானது. காளையர்களுக்கு இது ஒரு சம்பவம் மட்டுமே. எதுவுமே நடக்காததைப் போல கனகலிங்கமும் சிவாவும் சந்திமதவில் இருந்து வழமையான தங்களது வலைகைகைத் தொடர்ந்தார்கள். மேட்டுக் குபி அதனோடு சரேந்து மகொக் குபி, சண்டியர் என பல

கவசங்கள் அவர்களையே காத்து நின்றன. தங்கள் யாருமே எதுவும் கடைக்க முடியாது, அசைக்க முடியாது என்ற அவர்களின் இறுமாப்பு ஒருநாள்தான் இத்துப்போனது.

அன்று சனிக்கிழமை. சந்திமதவில் சிவாமட்டுமே தனியாக அமர்ந்திருந்தான். மதவின் எதிர்த்திசையில் இருந்த நாகலிங்கம் தனீர் கடையின் முன்பாக இருந்த தபணில் தனது சகைக்கிளை சாததிவதை விட்டு மடித்துக் கட்டிய சாரத்துடன் நாகநேத்ரிம்க்கைகட்டி நின்றார். அவர்கள்கலிங்கத்ததையே எதிர்பார்த்து நிற்கின்றார் என்கிற விடயம் மதவில் அமர்ந்திருந்த சிவாவின் சிற்றறிவுக்கு பரியாமல் போயிற்று. நேரம் போனதே தவிர கனலிங்கம் சந்திக்க அன்று வரவெயில்லை.

காத்திருந்து சலித்துப்போன நாகநேத்ரிம்க்கைக்கிளை எடுத்துக்கொண்டு போய் மதவின் முன்பிறுத்தினார். சகைக்கிளில் இருந்தபடியே இடது காலமதவில் ஊன்றி, "சகைக்கிளில் ஏறு" என்றார். சிவா இதை எதிர்பார்க்கவில்லை. சகைக்கிளின் முன் சில்லு அவனது இடது பறமும் நாகநேத்ரிம்க்கைக்கிளை காலவலது பறமும் அவனையசைய விடவில்லை. போதாதற்கு நாகநேத்ரிம்க்கைக்கிளில் சொருகி இருந்த பாளையீ வும் கத்தி சிவாவைக் கமலேயும் பயத்தகைகட்டியிருக்கலாம். மதவில் இருந்து வள்ள வாய்காலுக்குள் குத்தி ஒடிவிடலாம் என்ற அவனது எண்ணத்தையவையகாலில், வளையநீட்டிக்கொண்டிருந்த உடனத்த போத்தல்துண்டுகள் துத்திருக்கும். அத்ததோடு சேர்த்து காலையில் சிவா பக்கிரியில் பாண்டவாங்கவந்தவர்களின் பாரவகைகள் சந்திமதவப்பக்கமாகத் திரும்பியிருந்ததால் அது தனியாக சண்டியர் சிவாவிற்கு சங்கடத்தைய அதிகரித்திருந்திருக்கும். எல்லாவற்றையும் கட்டிக்கழித்துப் பார்த்திருப்பான் போலும், பசோமல் சகைக்கிளில் ஏறிக்கொண்டான். ஒரு நண்பனைய ஏற்றிக்கொண்டு செல்வது போலவே நாகநேத்ரிம்க்கைக்கிளில் வதைத்து சந்தாதோட்டம் பக்கமாக சகைக்கிளைய ஒட்டிக்கொண்டிருந்தார். ஆனால் சகைக்கிளில் பாரில் இருந்து கொண்டு எத்தனைய தயவங்களைய தனக்கு துணையாக சிவா அழைத்திருப்பான் என்பது யாருக்குமே தெரியப்போவதில்லை.

அன்று பிற்பகல் இரண்டு மணியளவில் வீதியில் ஆரவாரம் கட்டது. சந்தாதோட்டத்து ஆண்கள் எல்லாம் திரண்டு வந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஏதோ ஊர்வலம் போகிறார்கள் என முதலில் நினைத்தனே. கொஞ்சம் கிரந்து பார்த்து பொழுதுதான் தெரிந்தது ஊர்வலத்தின் முன்னால் சிவாவந்து கொண்டிருந்தான். அவன் நடந்து வந்தான் என்று சொல்வது தவறு. அவன் தவழ்ந்து வந்தான் என்பதே சரியாக இருக்கும். ஆளாளுக்கு முறையையது அடித்தார்கள், உதைய தார்கள். "என்னாலே இதுக்குமலே நடக்க முடியாது" என்று சொன்ன சிவாவின் மடியைய பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு வந்து கிராமக்கோட்டுச் சந்தியில் போட்டு ஒரு கத்தளி ஆடிவிட்டுப் போனார்கள்.

கட்டியிருந்த சாரம் கிழந்து சண்டியர் என்ற சாயம் அழிந்து சந்திமதவில் நீண்ட நேரம் இருந்த சிவாவையாருமே கண்டு கொள்ளவில்லை. அந்த நிகழ்வைக் குப்பிறகு சந்திமதவ எதுவததொந்தரவும் இல்லாது அமையியாக இருந்தது. இதுதான் சரியான சந்தர்ப்பம் என்ற நகரசபையையும் மதவக்கு வள்ளையை வர்ணம் அடித்து விட்டிருந்தது.

"றோட்டிலையதான் ஆம்பிளையகைகள் அடிச்சாங்கள். நாகநேத்ரிம்க்கைக்கிளையே விட்டவையுடையே அங்கையிருந்த பொம்பிளையகையளையலாம் விளக்கமுமாறாலைய அடிச்சாங்கள்" என்று தனது சகைக்கிளையக்கு சிவா சொன்னது மதவைய வளையவே கசிந்து கொண்டிருந்தது. இது நடந்தன பின்னர் கனலிங்கத்தைய யாருமே

Written by ஆழ்வாப்பிள்ளை

Saturday, 20 May 2017 07:34 - Last Updated Monday, 19 June 2017 21:07

காணவில்லை. ஊரை விட்டே போய்விட்டான் என்று கதை உலாவியது. ஆனால் பகல் முழுதும் தாய் வீட்டில் அடரைந்து கிடந்து விட்டு இரவானதும் தனது மனைவி வீட்டுக்கு கனகலிங்கம் போய் வருவது இரகசியமாகவே இருந்தது.

ஒரு மாதம் போயிருக்கும். ஒரு காலநேரம், சந்தாதோட்டத்து குப்பை மடையில் பலத்த அடிகாயங்களுடன் மயக்கமாகக் கிடந்த கனகலிங்கத்தை அவனது மனைவியும், மச்சானும் சோமசுறே வாடகைக் காரில் மந்திகை ஆஸ்பத்திரிக்கு ஏற்றிக்கொண்டு போனார்கள்.

கிராமக் கோட்டுச் சந்தி மதவா வயிலில் காய்ந்து, மழையில் நனைந்து அமையாக இருந்தது.

(ஒரு உண்மையைச் சம்பவம். பெயர்களில் மட்டும் சில மாற்றங்கள்)

- 0000000000000000

20.05.2017